

CHÚNG TÔI PHẢI LUÔN LUÔN TẠ ƠN THIÊN CHÚA VỀ ANH CHỊ EM!

... **Cha Louis Nicolas** (*Linh Mục Hội Thừa Sai Paris MEP*) làm việc lâu năm bên **Thái Lan** kể chuyện như sau.

Tại cứ điểm truyền giáo *Nakhon Ratchasima* chúng tôi thành lập **Hội Đạo Binh Đức Mẹ - Legio Mariae**. Các tín hữu Công Giáo gia nhập Hội này rất sốt sắng nhiệt thành trong công tác tông đồ. Có một phụ nữ trẻ làm Trưởng một Nhóm. Chị đã lập gia đình và có con cái. Một ngày, chị đeo con trên lưng rồi cùng với hai bà bạn Công Giáo lớn tuổi đi đến một làng cách đó 10 cây số để nói về Đạo thánh Công Giáo.

Ngày hôm sau khi trở về, chị gặp ông xã trưởng. Ông này muốn biết chị đi đâu và làm gì. Sau khi nghe chị giải thích, ông bĩu môi khinh bỉ nói:

- Chị mà dám cả gan giảng Đạo sao? Trời ơi, chị mới có biết đọc à, vậy mà chị dám đi nói về Đạo cho những người thông thái, sống lâu năm trong các đình chùa?!

Chưa hết. Khi về đến nhà, chị chạm trán ông chồng đang sửa soạn ra đồng. Ông cay đắng mỉa mai:

- Hừ, công tác tông đồ, rao giảng Đạo thánh, nghe thì tốt lắm, đẹp lắm, nhưng còn gặt hái, con cái và công việc nhà cửa thì bỏ cho ai lo???

Ít lâu sau, khi gặp tôi, chị vừa kể cho tôi nghe câu chuyện trên đây vừa khóc .. Một thời gian sau, ông chồng chị lâm bệnh nặng. Vì chúng tôi ở xa thành phố nên mọi sự, người dân trong vùng, đều trông nhờ vào tôi. Tôi cố gắng chạy chữa, nhưng bệnh tình vẫn không thuyên giảm, trái lại càng trở nên nặng hơn. Một ngày, tôi đánh liều nói với ông:

- Anh đã trách mắng vợ vì bỏ bê công việc nhà đi lo việc tông đồ. Nếu bây giờ anh hứa để chị tự do lo việc tông đồ, thì tôi chắc chắn Đức Mẹ MARIA sẽ chữa anh lành bệnh.

Sau khi gật đầu đồng ý, anh cảm thấy khá hơn và dần dần bình phục. Anh vui vẻ trở lại với công việc đồng áng và để cho vợ tự do đi lo công tác tông đồ của Hội Đạo Binh Đức Mẹ.

... Một ông chồng khác thì cứng như đá. Cả gia đình anh rất sùng đạo Phật. Nhưng chị vợ nghe nói về Đạo thánh Công Giáo và ước muốn theo Đạo. Rủi ro thay chị chạm phải sức kháng cự vũ bão của ông chồng. Ngăn cản bằng lời nói thôi chưa đủ, ông còn cột chị vào một góc cột để cấm chị đi nhà thờ hoặc đi học giáo lý. Thế rồi một loạt các tai ương xảy đến. Các con cái lần lượt bị bệnh rồi chết. Một đứa con khác vừa ra đời cũng lâm bệnh nặng.

Cả hai vợ chồng vội vã bỏ con đến trọ tại một làng Công Giáo gần đó. Một tháng sau, đứa bé khá hơn và trở lại bình thường. Nhưng khi con mạnh rồi, ông chồng lại bắt buộc vợ trở về làng cũ. Một khi trở về làng, đứa bé lại trở bệnh. Lần này thì cả hai vợ chồng dứt khoát rời làng và đến sinh sống nơi làng Công Giáo. Tại đây ông bằng lòng cho vợ và các con theo Đạo Công Giáo, nhưng ông thì nhất định không theo Đạo.

25 năm trôi qua, ông vẫn cương quyết không theo Đạo Công Giáo. Thấy vậy, tôi liền bảo mấy đứa cháu của ông, khi nào học bài giáo lý ở nhà, thì nhớ đọc to tiếng cho ông nghe .. Xấu hổ vì không biết các điều các cháu mình biết, ông quyết định xin học giáo lý và theo Đạo Công Giáo.

... Vào Chúa Nhật lễ Mình Thánh Chúa, ông xã trưởng đến thăm tôi. Từ cuối nhà thờ, nhìn lên bàn thờ, trông thấy Mặt Nhật đặt Mình Thánh Chúa đang trưng bày cho giáo dân đến kính viếng thờ lạy, ông hỏi tôi:

- Vật gì Trắng và Tròn ở trên kia vậy Cha?

Tôi trả lời:

- Mình Thánh Chúa!

Ông hỏi thêm:

- Vật mà Cha phân phát cho người ta lúc này phải không, để làm gì vậy?

Tôi đáp:

- Để giúp chúng ta làm lành lánh dữ!

Ông nói:

- Con cũng vậy! Con muốn rước Mình Thánh Chúa!

Tôi nói:

- Nhưng ông phải lãnh bí tích Rửa Tội trước đã!

Ông xã trưởng nói ngay:

- Vậy thì Cha rửa tội cho con đi!

Tôi hỏi lại:

- Nhưng ông có tin không?

Ông trả lời:

- Con tin tất cả những gì sách giáo lý dạy và con còn thuộc lòng các Kinh nữa kìa!

Và đúng như ông xã trưởng nói. Ông đọc kinh thuộc lòng từ đầu tới cuối.

Từ đó tôi đến nhà dạy giáo lý cho ông và cho cả vợ ông nữa. Rồi các người láng giềng cũng đến đông đảo chăm chú lắng nghe tôi dạy giáo lý. Riêng bà vợ ông xã trưởng thì vô cùng ngạc nhiên và thích thú khi biết rằng trong Kitô Giáo, người nam và người nữ có cùng phẩm giá như nhau và quyền lãnh nhận cùng một phép rửa. Bà hết sức vui mừng và nhanh chóng loan truyền tin vui này cho tất cả các bà hàng xóm biết ..

... Một ngày, một bà mẹ Công Giáo dẫn một bà bạn đến và nói với tôi:

- Thưa Cha, đây là bà bạn láng giềng của con. Xin Cha rửa tội cho bà!

Tôi đáp:

- Được, nhưng tôi phải dạy giáo lý cho bà trước đã chứ!

Bà mẹ Công Giáo đáp ngay:

- Con dạy rồi!

Tôi tròn mắt ngạc nhiên hỏi lại:

- Nhưng bà không biết chữ thì làm sao dạy được?

Bà giải thích:

- Cha nói đúng! Con không biết đọc, nhưng bà bạn của con thì biết. Bà bạn đọc to tiếng rồi con giải thích cho bà hiểu ý nghĩa của lời bà đọc.

Tôi hỏi thêm:

- Bà dạy như thế từ bao lâu rồi?

Bà mẹ Công Giáo thưa:

- Dạy từ hai năm qua, trong khi chúng con dệt vải!

Tôi bắt đầu đặt một vài câu hỏi cho bà không Công Giáo và quả thật, bà này đã am hiểu tường tận các tín điều của Đạo Thánh Công Giáo.

Sau đó, bà mẹ Công Giáo mù chữ tự ý xin theo một lớp học bình dân để có thể truyền giáo cách đặc lực hơn. Thật là một tấm gương can đảm tuyệt vời!!!

... "Thưa anh chị em, chúng tôi phải luôn luôn tạ ơn THIÊN CHÚA về anh chị em: đó là điều phải lẽ, vì Đức Tin của anh chị em đang phát triển mạnh, và nơi tất cả anh chị em, lòng yêu thương của mỗi người đối với tha nhân cũng gia tăng. Bởi thế, chúng tôi hãnh diện về anh chị em trước mặt các Hội Thánh của THIÊN CHÚA, vì anh chị em kiên nhẫn và có Đức Tin mỗi khi bị bắt bớ hay gặp cảnh gian truân. Đó là dấu chỉ cho thấy THIÊN CHÚA xét xử công minh: anh chị em sẽ được coi là xứng đáng

tham dự Nước THIÊN CHÚA, chính vì Nước THIÊN CHÚA mà anh chị em phải chịu đau khổ .. Vì thế, lúc nào chúng tôi cũng cầu nguyện cho anh chị em: xin THIÊN CHÚA chúng ta làm cho anh chị em được xứng đáng với ơn gọi, và xin Ngài dùng quyền năng mà hoàn thành mọi thiện chí của anh chị em và mọi công việc anh chị em làm vì Đức Tin. Như thế, Danh của THIÊN CHÚA chúng ta là Đức Chúa GIÊSU KITÔ sẽ được tôn vinh nơi anh chị em, và anh chị em được tôn vinh nơi Người, chiếu theo ân sủng của THIÊN CHÚA chúng ta và của Đức Chúa GIÊSU KITÔ” (2 Thêxalônica 1,3-5/11-12).

(“ÉCHOS DE LA RUE DU BAC”, n.193, 3/1985, trang 84-86 + 3/1989, trang 86-87)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt